

[Pilgaard Andersen]

kun er muligheder for at behandle disse børn imellem kl. 16 og kl. 17. Jeg mener, det er lidt urimeligt. Besvarelsen fortsætter med, at så skal forældrene tage fri fra arbejde for at tage med børnene til de privatpraktiserende tandlæger, og det kan være en væsentlig gene. Nu ved vi godt, at det er forskellige tidspunkter, skolebørnene og de privatpraktiserende tandlæger arbejder på. Vi ved, at skolen har lang sommerferie. Vi ved, at skolerne har nogle ekstra ferier ind imellem. Vi ved også, at skolerne starter til forskellige tidspunkter og ligeledes afslutter til forskellige tidspunkter. Med god vilje var der nok mulighed for at indpasse det sådan, at det ikke var nødvendigt, at alle de 80.000 børn skulle behandles mellem kl. 16 og kl. 17. Jeg synes, det er en grov besvarelse af et sobert spørgsmål.

I besvarelsen af spørgsmål nr. 33 kommer man ind på en lang række af de uheldige forhold, som vi ved flere lejligheder har påpeget ved kommunale børnetandplejer. Der er ikke muligheder for de børn, der får et akut tilfælde og er nødsaget til at få tænderne behandlet lørdag-søndag eller i skoleferien. Nej, for på de kommunale børnetandplejeklinikker skal man i hvert fald ikke arbejde lørdag-søndag, det er der ingen grund til. Det er de private, der skal klare de opgaver. Det vil faktisk sige, at når der begynder at være optræk til problemer, lægger man det ganske automatisk over til de private; den offentlige, kommunale børnetandpleje skal ikke tage sig af det. Her er i hvert fald en tydelig tilkendegivelse af, hvad det medfører, når vi laver kommunale børnetandplejeklinikker.

Vi vil meget gerne være med til at opløse de kommunale børnetandplejeklinikker, der findes i øjeblikket. Vi kunne godt forestille os, at de blev solgt til de private, som derved overtog dem og drev dem som privat praksis. Man kunne også forestille sig, at de blev udlejet til de private, og at behandlingen foregik på privat basis. Vi mener, at alle ressourcerne inden for børnetandplejen vil blive meget bedre udnyttet på den måde.

Når vi ser på de to lovforslag, der er tilbage, er det helt klart, at venstres er det næstbedste forslag. Vi må forudse at der desværre ikke kan samles flertal for fremskridtspartiets forslag. Venstres forslag giver mulighed for dispensation i hvert fald indtil revisionen af

loven i 1985-86. Vi har lagt vægt på, at der i det fælles betænkningssbidrag står, at også efter 1985-86 skal der være muligheder for dispensationer. Det er selvfølgelig noget, fremskridtspartiet vil arbejde henimod, at der også efter 1985-86 bliver givet mulighed for det.

Vi vil selvfølgelig stemme for venstres lovforslag og derved være med til at skabe et flertal, hvorved socialdemokratiets lovforslag bortfalder. Med disse ord ligger det helt klart, hvordan fremskridtspartiet vil stemme ved tredje behandling.

Birthe Nielsen (SF):

SF vil stemme imod begge disse forslag, både lovforslag nr. L 90 og lovforslag nr. L 101, ved tredje behandling. Efter det digre og meget grundige udvalgsarbejde, vi har været igennem omkring tandplejen, er vi blevet bekræftet i den tro, vi havde, at det vil være bedst for børnene, at man bibeholder den kommunale tandpleje.

Med alle de undersøgelser, der foreløbig har været fremme i udvalget, står det helt klart og tydeligt, at den kommunale tandpleje både er billigere på længere sigt og også er bedre for børnene. Det har vi fået bekræftet ikke blot via sundhedsstyrelsen, men også via tandlægeforeningerne, både fra Dansk Tandlægeforening, som omfatter såvel praktiserende tandlæger som kommunale tandlæger, og fra de yngre tandlæger.

Vi må beklage meget, at man på grund af en kortsigtet politik vil spare et latterligt beløb på ca. 80 mill. kr., hvilket bevirker, at børn i 60 kommuner her i landet får en dårligere behandling af deres tænder.

Vi mener, at den dispensation, som skulle være gældende indtil 1981, har givet en periode, hvor man har haft mulighed for at bekræfte og dokumentere, at børns tænder er bedre, og at det forebyggende arbejde af børnetandplejen er bedre i de kommunale tandklinikker. Det er med beklagelse, vi konstaterer, at socialdemokratiet ikke har været enig i den vurdering, vi fremfører her, og at det sådan set går med på venstres forslag her til trods for den klare dokumentation vedrørende tandsygdomme hos børnene.

Vi vil fastholde forkastelsen. Ingen skal være i tvivl om, at det, vi ønsker, er, at man i hvert fald ikke skal spare på børn og unge